

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

76. De Ecclesia S. Saluatoris & constitutione Sedis Episcopalis
Vltraiectinae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

De Ecclesia S. Salvatoris & constitutione
Sedis Episcopalis Ultraiectinæ.

Tè multis diuerticulis ad historiæ filium reuertamur, dictus Marcellinus cap. 13. de regressu S. Willibrordi in Wiltaburgum prosequitur: *Dein pariter Traiectum pergentes (Willibrord. & Swibertus) statim infuso Baslica S. Thomæ Apostoli prope Castrum Traiectense Canonicorum Canobitarum construxerunt Ecclesiam in honorem S. Martini Episcopi Turonensis, in qua S. Willibrordus Archiepiscopus Frisonum Cathedram Ecclesiam sibi stabiliti iussit.*

Aliter Aub. Miræus in Fastis Belgicis & Burgundicis vult S. Willibrordum Traiectum aduenientem primitus exædificasse Ecclesiam S. Salvatoris in eaque sedem Episcopalem constituisse quæ post eiusdem mortem transuecta sit in Ecclesiam S. Martini posterius excitatam.

De hac contiouersia sic Becanus in Bonifacio: *Hac quidem Ecclesia à S. Bonifacio adificata iuxta primordiale oratorium S. Salvatoris diversis titulis priuilegiata legitur, quoniam vulgariter antiquum Monasterium pro tanto forte dicitur quoniam Ecclesia Traiectensis abunde renouata fuit, sed bac in adificio veteris structure permanens hactenus irrenouata durauit. Quidam tamen assertunt eandem Ecclesiam Salvatoris à S. Clemente primo super adificatam esse & 80. Canonicos in ea præbendatos fuisse de quibus idem Clemens 40. resumisset quos in Ecclesia S. Martini transplantasset. Si autem hoc ita fuit, veritati non contradicimus. Verum tamen nullam exinde certitudinem ex priuilegijs vel historijs aliquatenus indagare potuimus. Hinc, quantum audio, veteres flagravunt*

DE PRIMIS VETERIS FRISIIS APOSTOLIS
 contentiones inter Canonicos S. Salvatoris & Canonicos
 S. Martini de primatu & antiquitate & utrosque nomen
 Dom-heeren gessisse. Et hinc forsitan effluxit quod poenes
 utrosque coniunctim fuerit electio Episcopalis. Iudices
 aut arbitri hic non sedemus. Dabo litteras S. Bonifacij
 ad Romanum Pontificem si aliquid liquidius docere pos-
 sint.

Venerando ac diligendo Domino Aposto-
 latus priuilegio praedito Stephano Papa Bo-
 nifacius exiguis Legatus vel missus Germa-
 nicus Catholica & Apostolica Romana Ec-
 clesi & optabilem in Christi Charitate salu-
 tam. Tempore Sergii Apostolicae sedis Pon-
 tificis venit ad limina SS. Apostolorum pres-
 byter quidam mira abstinentia & Sancti-
 tatis generis Saxonum nomine VVillibror-
 dus & alio nomine Clemens vocatus, quem
 praefatus Papa Episcopum ordinavit, & ad
 prædicandam paganam gentem Fresonum
 transmisit littoribus Oceani occidui. Qui per
 50. annos Prædicans praefatam gentem Fri-
 sonum maxima ex parte conuertit ad fidem
 Christi

Christi, fana & delubra destruxit, Ecclesias construxit & sedem Episcopalem & Ecclesiā in honore S. Salvatoris constituens in loco & Castello quod dicitur Traiectum & in illa sede & Ecclesia S. Salvatoris quam construxit prædicans usque ad debilem senectutem permanens & sibi Coepiscopum ad ministerium implendum substituit & finitis longaece vitæ diebus in pace migravit ad Dominum. Princeps autem Francorum commendauit mihi sedem illam ad constituendum & ordinandum Episcopum quod & feci. Nunc autem Coloniensis Episcopus illam sedem præfati Episcopi Clementis à Sergio Papa ordinati sibi usurpat & ad se pertinere dicit propter fundamenta cuiusdam destructæ à Paganis Ecclesia quam Willibrordus dirutam usq[ue] ad solum in castello Traiecto reperit & eam proprio labore à fundamento construxit & in honore S. Martini consecravit. Et refert quod ab antiquo Rege Francorum Dagoberto Castellum Traiectum cum destructa Ecclesia ad Colonensem Parochiam donatum in ea conditione fuisset ut Episcopus Coloniensis gentem Fresonum ad fidem Christi conuerteret & eorum prædictor esset, quod & ipse non fecit. Non prædicauit; non conuertit Fresos ad fidem Christi, sed paga-
na manxit gens Fresonum usquequo venerandus Pontifex

sex Romanae sedis Sergius supradictum seruum Dei Willibrordum Episcopū ad prædicandum supradictæ genti transmisit, qui illam gentem, ut præfatus sum, ad fidem Christi conuertit. Et modo vult Colonienis Episcopus sedem supradicti Willibrordi Prædicatoris fibi contrahere ut non sit Episcopalis sedes subiecta Romano Pontifici prædicans gentem Fresonum. Cui respondebam, ut credidi, quod missus ē potius fieri debeat præceptum Apostolice sedis ē ordinatio Sergij Papæ ē legatio Venerandi Prædicatoris Willibrordi ut ē fiat sedes Episcopalis subiecta Romano Pontifici prædicans genti Fresonum, quia magna pars illorum adhuc pagana est, quam destructæ Ecclesiæ fundamenta diruta ē à Paganis conculcata ē per negligentiam Episcoporum derelicta. Sed ipse non consentit. Sed modo paternitatis vestræ iudicium mihi intimare dignemini ē si hoc iustum sit responsum ē vobis placeat quod illi Coloniensi Episcopo reddidi, vestra Authoritate roborare, ut præceptum Sergij Papæ ē sedes illa stabilis permaneat. Sic enim potestis nos, si vobis placet, adiuuare, si de scrinio Ecclesiæ vestræ exemplare iubeatis ē mihi transmittere quidquid præfato Episcopo Willibrordo ordinato S. Sergius præcepit ē conscripsit, ut ex Authoritate Sanctitatis vestræ contradicentes conuincere, ē superare valeam: si autem aliter iustius Sanctitati vestræ videatur, consilium Paternitatis vestræ mihi insinuare dignemini ut sequar.

Verbis

Verbis illis, sedem Episcopalem & Ecclesiam in honore S. Saluatoris constituens, &c. & in illa sede & Ecclesia S. Saluatoris &c. usque ad debilem senectutem permanxit, &c. quibus sedem Episcopalem & Ecclesiam Saluatoris coniungit, in ijsque simul S. Willibrordum permansisse, satis insinuat S. Willibrordum Cathedram Episcopalem primò in Ecclesia Saluatoris collocasse ibidemque resedisse. Dein quia post ordinationem acceptam à Sergio prius narratur exstructio Ecclesiae Saluatoris ac posterius S. Martini, signum est hanc secundo loco exstructam & non nisi posterius Episcopalem residentiam ibi esse acceptam. Scio dictæ Epistolæ exemplar apud Leydensem habere pro S. Saluatoris, S. Martini. Verum quod dedimus, est Clarissimi Baroniū depromptum ex Vaticano fideli antiquitatum promptuario: Naucleri generatione sexta: Nicol. Serarij Actorum & scriptorum S. Bonifacij diligentissimi investigatoris & examinatoris: Mirči in factis Belgicis & Burgundicis, proinde præferendum ei quod producit Leydensis. Cum antiquæ viguerint eā super materia lites inter utramque Ecclesiam, studiosus quispiā pro affectu suo de primatu obtinendo vel stabiliendo Germanū exēplar potuit corrupisse. Cōsonat opinioni nostræ ratio; nam Ecclesia S. Martini exstructa in fundamentis Basilicæ S. Thomæ Dagoberto Rege positæ, à Frisijs destructæ, erat extra arcem siue castrum Traiectense teste Becano & ipso Marcellino cap. citato & septimo. Longè autem credibilius est S. Willibrordum primū omnium residentiam suam inchoasse in palatio Regali quod ei Pipinus liberaliter concederat intra arcem siue castrum, ubi erat oratorium S. Crucis in eoque ecclesiam suo muneri aptasse, ubi tutior erat sedes irā Radbodi nondum sepulta. Quid, quod idipsum dilucidè nobis declareret

K k

Carolus

Carolus Martellus in diplomate quo S. Willibrordum donat Traiecto & Fethnâ : *Donatum in perpetuum esse volum u
hoc est ad Monasterium, quod est intra muros in Traiecto cas-
tro constructum, ubi & Apostolicus vir D. & in Christo paternis-
ter Willibrordus Archiepiscopus, subsancta conservationis cœnobio-
tali ordine, castos preesse videtur, a nonem nem &c. Ecclesia vero
seu Monasterium situm in castro, in quo S. Willib. Archiepiscopus cernitur residere, erat Eccl. S. Salvatoris ut om-
nes concedunt Accedit quo i tenuibus adhuc Christiano-
rum rebus non videantur fuisse sufficientia media aut op-
portunitas sedi Episcopali in oppido extra Castrum con-
stituendæ; secus postmodum accidit ampliato Christiano-
rum statu.*

*Causa cur Saluatori primitus templum consecrari, ea-
dem datur quæ de oratorio S. Crucis anno 693. quod mo-
do dilatum putatur aliquibus idem esse quod hic Ec-
clesia Salvatoris, saltem omnino vicinum est & conti-
guum. Imitatus est Willibrordus D. Augustinum Britan-
niæ Protoapostolum & suum, qui ubi in regia Ciuitate
(Dorouernensi) sedem Episcopalem accepit, recuperauit
in ea regio fultus adminiculo Ecclesiam quam ibi Roma-
norum antiquorum fidelium opere factam fuisse didice-
rat & eam in nomine S. Salvatoris Dei Domini nostri Iesu
Christi sacrauit, atque ibidem sibi habitationem statuit.
Beda lib. 1. hist. cap. 33.*

*Opponitur. Hucbaldus Elnonensis lib. de S. Lebuino
cap. 8. apud Surium tomo 6. de Bonifacio loquens : Hic,
ait, etiam inter egregia bonorum actuum insignia, ut nos
modo sua, sed & aliorum quoque Fræculam vigilantiæ
Catholica propagaretur, augmentaretur, ac consimilate-
tur Ecclesia annuente sibi Carolomanno. Authoritate
fultus Apostolica, in Castro Wiltenburgh quod nunc Tra-
iectum*

iectum dicitur, constituit ut Episcopalis esset Cathedra. Ergo non à Willibrordo, sed à Bonifacio constituta est Traiecti Episcopalis Cathedra. Respr. Verba Hucbaldi si accipiantur ut sonant, erronea sunt: euidenter namque cōstat tum ex testimonio V. Bedæ supra, tum ipsiusmet Bonifacij Willibrordo coetanei Legati Apostolici Germanici & post obitum S. Willibrordi Episcopij Ultraiectensis directoris & administratoris Epistola mox producta S. Willibrordum annuente & adiuuante Pipino Herstallo sedem Episcopalem in loco & Castello quod Wiltaburgum & Traiectum dicitur, constituisse. Verum benigne exponi potest Hucbaldus, ut intelligatur Bonifacius sedē constituisse id est quasi manutentia ex autoritate sua Apostolica eam continuasse Episcopum substituendo, sua defensione stabilisse contra Colonienses illam sibi vendicare aut abolere nitentes, quemadmodum ex Epistola Bonifacij est scire.

D I S S E R T A T I O N E L X X V I I

De Ecclesiæ S. Martini consecratione.

Refellitur Marcellinus.

DE exstructa Ecclesia S. Martini subiungit immediate Marcellinus supra: *Quam Ecclesiam per primiuam benedictionem SS. Willibrordus & Swibertus Episcopi cum ceteris confratribus proprijs manibus benedicendo consecrarent.* Quid hic intelligat per primiuam benedictionem? an primiuam id est primam respectu Ecclesiæ consecrande quæ antehac nullam aliam benedictionem suscepérat; an primiuam respectu Willib. & Swiberti, quod sit prima benedictio consecrativa quā

K k 2 S. Willibrordus